

det ogsaa af Forklaringerne fremgaaer, at de Paagjældende, forinden Tanken om Oprøret blussede op i Frederiksted, nærmest have søgt dette almindeligt nærrede Onske eller, om man vil, dette Forlangende tilfredsstillet gennem det Salg af Paa (Beviser for, at Landarbejderen paa lovlig Maade har forladt sin hidtidige Tjeneste), som stedse har fundet Sted ved Skiftetiden, og som de denne Gang kun vilde indlade sig paa til forholdsvis høje Priser, ja endog heelt vægrede sig ved at indgaae.

Det maa saaledes betragtes som en Tilfældighed, naar en drukkne Negers Opsætighed mod Politiet gav Anledning til en Controvers, som endte med et Slag fra en Betjents Side. Det var ligeledes tilfældigt, at den støiende Hob, da den ved Pastor Du Bois's og Politimesterens Mellemløst var bleven bevæget til at forlade Byen, blev bragt paa andre Tanker ved et Fruentimmers Raab om, at den tidligere omtalte drukne Person, der, da han fandtes henliggende drukkne paa Gaden med et Saar i Hovedet, var foranstaltet indlagt paa Hospitalet, var død af det ham tilføjede Slag, en Beretning, som viste sig fuldstændigt ugrundet, samt at den derved ophidsedes til Uordener, som stadigt fik et større Omfang, indtil de endte i Plyndring og Brand. Det er vel bleven fremsført for Commissionen, at der den 1ste October i Frederiksted skal være yttret blandt Mængden, at der ikke kunde ventes Hjælp for Fortets saa Forsvarere fra Christiansted, „eftersom de havde det ligesaa hedt der, som i Frederiksted“; der er ogsaa fremsat Formodning om, at den i Christiansted tilstedeværende Mængde af Landarbejdere havde opgivet et paatænkt Attentat paa Byen og forladt denne paa Grund af den tilfældige Omstændighed, at Trommen den Dag blev rørt for at samle Brandcorpsen til Sprøiteprøve, og at den derværende militaire Styrke om Eftermiddagen den 1ste October afholdt Øvelser i Kanonercorps paa Pladsen foran Fortet. Men for denne Formodnings Rigtighed foreligger der ikke det ringeste Bevis, ligesaa lidt som nogen Person er udfunden, som kunde antages at have været Ophavsmand til det Rygte, hvorpaa Formodningen er grundet. Først efterat Hoben, der under Udebranden i Frederiksted var bleven forøget med endel tilkønde Negere, saavel fra Byen som fra Plantagerne, ved den militaire Hjælps Ankomst til Byen var dreven ud af denne, sees der at være lagt Planer til Udbredelse af Udelæggelsen ogsaa til Landeieendommene og til at rejse Arbejderbefolkningen sammesteds, Planer, som dog ikke vare forudsatte, men Diebliffets Bær. At Frygten for Følgerne af det Skete den 3die October hos de Ledere, som Bevægelsen havde skabt, kan have fremkaldt en Plan om fra forskellige Sider at nærme sig Christiansted for ved denne Byes Afbrænding at fordrive den hvide Befolkning og gjøre Negrene til Herrer over Den, kan vel ikke bestemt benægtes; om ogsaa en saadan Plan, der i hvert Fald blev brudt ved Militairstyrkens Fremrykning den nævnte Dag og dens Sammenstød med den af de 3 da formerede Bander, som fulgte Centrelinien, ved Annas Hope, maatte have eksisteret, har den sjenynligt været Diebliffets Bær, og dens Fremkomst kan ikke faae nogen Betydning med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en forud lagt Plan for det stedfundne Oprør, hvilken, som alt bemærket, efter Commissionens Undersøgelser ikke kan antages at have foreligget.

Medens saaledes selve Oprørets Udbrud maa antages at hidrøre fra en Tilfældighed, er det paa den anden Side utvivlsomt, at det har været Udtrykket for en hos Landarbejderne tilstedeværende og blandt dem almindeligt udbredt Misforhold. I saa Henseende er der alt ovenfor gjort en Antydning ved Omtalen af Oprørets Udbrud, men for at komme til et klart Overblik over hele dette Forhold, hvori de dybere liggende Aarsager til Bevægelsen maa søges, vil det være nødvendigt at omtale Udviklingen deraf gennem en længere Periode.

Efter Slaveriets Ophævelse i 1848 blev det, som bekendt, anseet nødvendigt ved